

15. Порядок допуску осіб до складання кваліфікаційного іспиту та проведення кваліфікаційного іспиту Вищою кваліфікаційною комісією нотаріату: затверджено наказом Міністерства юстиції України від 28.07.2011 р. № 1905/5 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 60. – Ст. 2421.
16. Про затвердження Положення про Вищу кваліфікаційну комісію нотаріату: постановою Кабінету міністрів України від 31.08.2011 р. № 923 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 67. – Ст. 2584.
17. Про затвердження Положення про порядок реєстрації приватної нотаріальної діяльності та заміщення [...] Мін'юст України; Наказ, Положення, Форма типового документа [...] від 22.03.2011 р. № 871/5. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0388-11>.
18. Рибас А.В. Форми адміністративної діяльності публічної адміністрації щодо призначення суддів в Україні / А.В. Рибас // Науковий вісник Херсонського Державного Університету. – 2014. – Випуск 5-2. – Том 3. – С. 162–164.
19. Солдатов А.П. Административное право Российской Федерации / А.П. Солдатов. – М.: Феникс, 2006. – 347 с.
20. Стефанюк В. Судовий адміністративний процес / В. Стефанюк / Акад. прав. наук України, Ін-т приват. права і підприємництва. – Х.: Консум, 2003. – 473 с.
21. Яременко В., Сліпущко О. Новий словник української мови. В 3-х т. / В. Яременко, О. Сліпущко. – Київ: Аконт, 2008. – 928 с.

УДК 342.95(477)

РУСЕЦЬКИЙ А.А.

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ ТА КООРДИНАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ НА РЕГІОНАЛЬНОМУ РІВНІ

У статті на основі аналізу наукових поглядів вчених та норм чинного законодавства України розглянуто правові засади взаємодії і координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні та визначено місце серед них адміністративно-правового регулювання.

Зазначається, що система правових засад взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні являє собою досить розгалужену систему нормативно-правових актів. Цей аспект безпосередньо пов'язаний із тим, що в зазначеній сфері досі немає єдиного нормативного документа, який би регламентував усі пов'язані із вказаною проблематикою моменти. Встановлено, що правовими засадами взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні є норми правових актів різної юридичної сили, положення яких тісно чи іншою мірою регулюють вказані категорії.

Обстоюється позиція, що у чинному КПК чітко визначено усі аспекти кримінального процесу, а також правовий статус та особливості співпраці правоохоронних органів у рамках останнього. У контексті нашого дослідження Кримінальний процесуальний кодекс цікавий тим, що в його положеннях знаходять відображення усі аспекти взаємодії відповідних державних відомств. Крім того, вказані положення також мають значення для організації взаємодії і координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні.

Обґрунтовується, що правоохоронні відомства є здебільшого органами виконавчої влади, тому різні аспекти їх діяльності, зокрема організація взаємодії та координації на регіональному рівні, регулюються положеннями Закону України «Про центральні органи виконавчої влади».

Встановлено, що нині основою цих категорій є положення великої кількості нормативно-правових актів. При цьому здебільшого останні регулюють організаційні питання, на кшталт, розподіл компетенції правоохоронних відомств, визначення їх правового статусу, особливостей співпраці тощо. Цей аспект свідчить про те, що домінуючу роль у системі правових засад відведено саме нормам адміністративних актів, на яких засновано механізм адміністративно-правового регулювання.

Ключові слова: координація, взаємодія, правоохоронні органи, регіональний рівень, відносини.

В статье на основе анализа научных взглядов ученых и норм действующего законодательства Украины рассмотрены правовые основы взаимодействия и координации деятельности правоохранительных органов на региональном уровне и определено место среди них административно-правового регулирования.

Отмечается, что система правовых основ взаимодействия и координации деятельности правоохранительных органов на региональном уровне представляет собой достаточно разветвленную систему нормативно-правовых актов. Этот аспект непосредственно связан с тем, что в указанной сфере до сих пор не существует единого нормативного документа, который бы регламентировал все связанные с указанной проблематикой моменты. Установлено, что правовыми основами взаимодействия и координации деятельности правоохранительных органов на региональном уровне являются нормы правовых актов различной юридической силы, положение которых в той или иной степени регулируют указанные категории.

Отстаивается позиция, что в действующем УПК четко определены все аспекты уголовного процесса, а также правовой статус и особенности сотрудничества правоохранительных органов в рамках последнего. В контексте нашего исследования Уголовный процессуальный кодекс интересен тем, что в его положениях находят отражение все аспекты взаимодействия соответствующих государственных ведомств. Кроме того, указанные положения также имеют значение для организации взаимодействия и координации деятельности правоохранительных органов на региональном уровне.

Обосновывается, что правоохранительные ведомства являются в большинстве органами исполнительной власти, поэтому различные аспекты их деятельности, в частности организация взаимодействия и координации на региональном уровне, регулируются положениями Закона Украины «О центральных органах исполнительной власти».

Установлено, что на сегодняшний день основой этих категорий является положение большого количества нормативно-правовых актов. При этом в большинстве случаев последние регулируют организационные вопросы, вроде распределения компетенции правоохранительных ведомств, определения их правового статуса, особенностей сотрудничества и тому подобное. Этот аспект свидетельствует о том, что доминирующая роль в системе правовых основ отведена именно нормам административных актов, на которых основан механизм административно-правового регулирования.

Ключевые слова: координация, взаимодействие, правоохранительные органы, региональный уровень, отношения.

In the article, on the basis of the analysis of scientific opinions of scientists and norms of the current legislation of Ukraine, the legal principles of interaction and coordination of activity of law enforcement bodies at the regional level are considered and the place of administrative-legal regulation among them is determined.

It is noted that the system of legal principles of interaction and coordination of law-enforcement bodies at the regional level is a fairly extensive system of legal acts. This aspect is directly related to the fact that in this area there is still no single normative document that would regulate all the points associated with the given problem. It was established that the legal principles of interaction and coordination of activity of law

enforcement bodies at the regional level are the rules of legal acts of various legal force, the provisions of which to varying degrees regulate the specified categories.

The position that the current CPC clearly defines all aspects of the criminal process, as well as the legal status and features of cooperation of law enforcement bodies within the framework of the latter is upheld. In the context of our study, the Criminal Procedural Code is interesting because its provisions reflect all aspects of the interaction of the relevant government departments. In addition, these provisions are also important for the organization of interaction and coordination of law enforcement activities at the regional level.

It is substantiated that law enforcement agencies are in the vast majority of executive bodies, therefore, various aspects of their activities, in particular, the organization of interaction and coordination at the regional level, are regulated by the provisions of the Law of Ukraine "On Central Executive Bodies".

It is established that for today the basis of these categories is the provisions of a large number of normative legal acts. At the same time, in most cases, the latter regulate organizational issues, such as, the division of competences of law enforcement agencies, definition of their legal status, features of cooperation, etc. This aspect shows that the dominant role in the system of legal principles is given precisely to the norms of administrative acts on which the mechanism of administrative and legal regulation is based.

Key words: *coordination, interaction, law enforcement bodies, regional level, relations.*

Вступ. Усі правові явища, інститути та інші подібні категорії є комплексними за своєю формою. Іншими словами, вони мають досить складну модель, яка характеризує їх становище у правовій системі держави. У цьому разі одним із ключових аспектів, який потребує розгляду в процесі дослідження тієї чи іншої правової категорії, виступають правові засади, на яких засновується функціонування останньої. Продовжуючи логіку цього наукового погляду, доречно зауважити, що ключове значення в процесі аналізу взаємодії і координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні має визначення їх правових засад, а також встановлення серед них місця адміністративно-правового регулювання. Варто зазначити, що система правових засад взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні являє собою досить розгалужену систему нормативно-правових актів. Цей аспект безпосередньо пов'язаний із тим, що в зазначеній сфері досі немає єдиного нормативного документа, який би регламентував усі пов'язані із вказаною проблематикою моменти. Таким чином, правовими засадами взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні є норми права різних актів держави, положення яких в тій чи іншій мірі регулюють вказані категорії.

Окремі питання взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів у своїх наукових працях розглядали: Ю.С. Шемшученко, О.В. Червякова, В.А. Мозгова, В.Ю. Шепітько, С.В. Краснокутський, О.М. Єшук, В.В. Коваленко, В.І. Луговий, В.М. Князев, О.М. Ключев, О.М. Музичук, С.М. Серьогін та багато інших. Однак, незважаючи на чималу кількість наукових праць, вчені мало уваги приділяли питанню правових засад взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні.

Постановка завдання. Метою статті є розгляд правових засад взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні та визначення місця серед них адміністративно-правового регулювання.

Результати дослідження. Центральне місце серед правових засад не тільки взаємодії і координації правоохоронних органів на регіональному рівні, але й усіх інших інститутів правової системи нашої держави належить Конституції України. Як зазначає В.П. Збукар, Конституція України – це єдиний нормативно-правовий акт, що володіє особливими юридичними властивостями, за допомогою якого український народ виражає свою суверенну волю, встановлює основні принципи устрою суспільства і держави, визначає систему і структуру державної влади і місцевого самоврядування, механізми реалізації державно-владних повноважень, основи правового статусу особи, територіальний устрій держави [1, с. 29–30].

У такому разі важливість Конституції України полягає в тому, що її положеннями врегульовано правовий статус вищих органів державної влади, зокрема: Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Конституційного суду України, а також закріплено положення, які визначають місце та значення інституту Президента України [2]. Крім того, Конституція закрі-

плює основні принципи, на яких ґрунтуються взаємодія і координація діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні, а також законодавчий формат регулювання правового статусу останніх. Так, відповідно до Основного Закону, виключно законами України визначаються основи забезпечення громадського порядку, особливості організації і діяльності прокуратури, органів досудового розслідування тощо [2].

Одразу після Конституції України найвагоміше значення в системі правових засад взаємодії і координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні займає законодавство нашої держави. При цьому необхідно зазначити, що існує великий масив різних положень, які виступають основою досліджуваних категорій. Доцільно в такому контексті виділити Кримінальний процесуальний кодекс України (далі – КПК), норми якого мають пряме відношення до досліджуваної проблематики. Зазначимо, що кримінальне процесуальне законодавство нашої держави визначає порядок кримінального провадження [3]. Тобто у КПК чітко визначено усі аспекти кримінального процесу, а також правовий статус та особливості співпраці правоохоронних органів в рамках останнього. В контексті нашого дослідження Кримінальний процесуальний кодекс цікавий тим, що в його положеннях знаходять відображення усі аспекти взаємодії відповідних державних відомств. Крім того, вказані положення також мають значення для організації взаємодії і координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні.

Так, наприклад, у межах будь-якого кримінального провадження, що відкривається за фактом учинення злочину на конкретній території, керівну роль відіграє прокурор. Останній здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням. Іншими словами, прокурор фактично координує діяльність правоохоронних органів для досягнення мети кримінального провадження у чітко визначених процесуальних межах [3].

Окрім того, у КПК чітко прописано особливості взаємодії слідчих та оперативних підрозділів у рамках кримінального провадження. Так, відповідно до ст. 40 Кримінального процесуального кодексу слідчий уповноважений: доручати проведення слідчих (розшукових) дій та негласних слідчих (розшукових) дій відповідним оперативним підрозділам. При цьому взаємодія за таких умов не обмежується рамками конкретного правоохоронного органу. У ст. 41 КПК зазначено, що до оперативних підрозділів належать: оперативні підрозділи органів Національної поліції, органів безпеки, Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань, органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового і митного законодавства, органів Державної кримінально-виконавчої служби України, органів Державної прикордонної служби України тощо. В рамках кримінального провадження зазначені відомства зобов'язані виконувати доручення слідчого та прокурора [3].

Зазначені положення мають пряме відношення до питання взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні, так як кримінальне провадження щодо злочинів здійснюється в межах територій, що належать до зон обслуговування конкретних відомств. У зв'язку із цим співпраця останніх також буде здійснюватися в межах певної території, зокрема регіону.

Не менш важливим у контексті представленого дослідження є положення Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП). Завданнями КУпАП, відповідно до ст. 1 цього нормативно-правового акта, є охорона прав і свобод громадян, власності, конституційного ладу України, прав і законних інтересів підприємств, установ і організацій, встановленого правопорядку, зміцнення законності, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі точного і неухильного додержання Конституції і законів України, поваги до прав, честі і гідності інших громадян, до правил співжиття, сумлінного виконання своїх обов'язків, відповідальності перед суспільством [4].

У межах цього нормативно-правового акта визначено чимало питань, що належать до сфери взаємодії правоохоронних органів у межах провадження у справах про адміністративні правопорушення. Наприклад, у разі вчинення порушень вимог законодавства про охорону культурної спадщини, якщо особу порушника не можна встановити на місці вчинення порушення, уповноважені посадові особи органів охорони культурної спадщини, адміністрацій історико-культурних заповідників та історико-культурних заповідних територій можуть доставляти осіб, які вчинили ці правопорушення, до поліції чи приміщення виконавчого органу сільської, селищної, міської ради для встановлення особи порушника та складення протоколу про адміністративне правопорушення [4].

Крім того, у разі порушення іноземцем або особою без громадянства правил перебування в Україні і транзитного проїзду через територію України, якщо особу порушника не можна встановити на місці вчинення порушення, уповноважені посадові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, його територіальних органів і підрозділів, можуть доставляти таких осіб у приміщення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, його територіальних органів і підрозділів, до поліції, до пунктів тимчасового перебування іноземців та осіб без громадянства, які незаконно перебувають в Україні, з метою встановлення особи порушника і з'ясування обставин правопорушення [4].

Зазначимо, що в усіх представлених випадках йдеться про взаємодію правоохоронних органів у межах конкретного регіону, адже провадження в справах про адміністративні правопорушення здійснюється за ознакою територіальності. У зв'язку із цим положення КУпАП належать до правових засад організації взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні.

Зауважимо, що правоохоронні відомства є здебільшого органами виконавчої влади, тому різні аспекти їх діяльності, зокрема організація взаємодії та координації на регіональному рівні, регулюються положеннями Закону України «Про центральні органи виконавчої влади». У ст. 1 Закону зазначено, що систему центральних органів виконавчої влади становлять міністерства України та інші центральні органи виконавчої влади [5].

У такому аспекті міністерства є центральними органами виконавчої влади, які забезпечують формування та реалізацію державної політики в одній чи кількох сферах. При цьому міністерства мають відокремлені територіальні підрозділи, на які покладається виконання відповідних завдань на регіональному рівні. Крім того, законом також зазначено, що систему центральних органів виконавчої влади становлять також служби, агентства та інспекції, які не входять до структури конкретних міністерств чи їх територіальних органів, але діяльність яких координується Кабінетом Міністрів України [5]. Важливість наведеного нормативно-правового акта полягає в тому, що його положення безпосередньо не регулюють питання взаємодії та координації в правоохоронній сфері на регіональному рівні, однак, вони регламентують особливості правового статусу правоохоронних органів, а також їх структурну підпорядкованість.

Враховуючи той факт, що нами проводиться дослідження взаємодії і координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні, однією з основних правових засад організації вказаних категорій, безперечно, є Закон України «Про засади державної регіональної політики». Відповідно до статей цього нормативно-правового акта, державна регіональна політика – це система цілей, заходів, засобів та узгоджених дій центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб для забезпечення високого рівня якості життя людей на всій території України з урахуванням природних, історичних, екологічних, економічних, географічних, демографічних та інших особливостей регіонів, їх етнічної і культурної самобутності. Її метою виступає створення умов для динамічного, збалансованого розвитку України та її регіонів, забезпечення їх соціальної та економічної єдності, підвищення рівня життя населення, додержання гарантованих державою соціальних стандартів для кожного громадянина незалежно від його місця проживання [6].

Таким чином, зазначений нормативно-правовий акт певним чином встановлює стандарти організації життя на регіональному рівні, які, своєю чергою, мають реалізовуватись у процесі діяльності всіх органів влади на цій території, у тому числі правоохоронних. Іншими словами, взаємодію і координацію діяльності правоохоронних відомств на регіональному рівні повинно бути направлено на забезпечення реалізації не тільки мети та завдань цих категорій безпосередньо, але й на реалізацію засад державної регіональної політики.

До правових засад взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на регіональному рівні також належать положення численних законодавчих актів, що регламентують роботу конкретних відомств. Наприклад, відповідно до ст. 5 Закону України «Про Національну поліцію України», вказаний орган у процесі своєї діяльності взаємодіє з органами правопорядку та іншими органами державної влади, а також органами місцевого самоврядування відповідно до чинного законодавства України. Організація взаємодії поліції з іншими органами влади та правоохоронними відомствами на регіональному рівні забезпечується за допомогою територіальних підрозділів, які становлять один з елементів загальної системи НПУ [7].

Схожі положення закріплено у ст. 8 Закону України «Про Службу безпеки України», де зазначається, що цей орган взаємодіє з державними органами, підприємствами, установами, організаціями та посадовими особами, які сприяють виконанню покладених на нього завдань [8]. Окремі повноваження в сфері забезпечення взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на території окремого регіону за наявності законодавчо визначеного кола обставин, покладено на Національну гвардію. Так, відповідно до Закону України «Про Національну гвардію України» вказане військове формування з правоохоронними функціями взаємодії з правоохоронними органами держави щодо питань забезпечення державної безпеки і захисту державного кордону, припинення терористичної діяльності, діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій [9]. Крім того, Національна гвардія України є основним суб'єктом із припинення масових заворушень. При здійсненні заходів щодо припинення масових заворушень Національна гвардія України координує діяльність сил та засобів правоохоронних органів, залучених до припинення зазначених протиправних дій [9].

Одним із суб'єктів організації взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів на території України виступають місцеві державні адміністрації, що відображено у нормативних положеннях, котрими регулюється діяльність останніх. Так, до основних завдань місцевих державних адміністрацій належить забезпечення законності і правопорядку в межах відповідних регіонів. У зв'язку із цим Закон України «Про місцеві державні адміністрації» можна визначити однією із правових засад досліджуваних категорій [10].

Необхідно зазначити, що до правових засад організації взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів України також належать положення багатьох підзаконних нормативно-правових актів, наприклад: Указу Президента України «Про вдосконалення координації діяльності правоохоронних органів по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю» від 12.02.2000 р. [11], Постанов Кабінету Міністрів України «Про державну фіскальну службу України» від 21.05.2014 р. [12], «Про утворення територіальних органів Національної поліції та ліквідацію територіальних органів Міністерства внутрішніх справ» від 16.09.2015 р. [13], Спільного наказу Міністерства внутрішніх справ України та Центрального управління Служби безпеки України «Про затвердження Інструкції про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю» від 10.06.2011 р. тощо [14].

Висновки. Отже, аналіз правових засад взаємодії та координації діяльності правоохоронних органів показав, що нині основою цих категорій є положення великої кількості нормативно-правових актів. При цьому останні здебільшого регулюють організаційні питання, на кшталт розподілу компетенцій правоохоронних відомств, визначення їх правового статусу, особливостей співпраці тощо. Цей аспект свідчить про те, що домінуючу роль у системі правових засад відведено саме нормам адміністративних актів, на яких засновано механізм адміністративно-правового регулювання.

Список використаних джерел:

1. Збукар В.П. Взаємодія органів місцевого самоврядування в стратегічному плануванні розвитку територій: дисертація / В.П. Збукар // Харків: Національна академія державного управління при Президентові України. – 2010. – 239 с.
2. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР // Офіційний вісник України. – 2010. – № 72/1. – Ст. 15.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України: № 4651-VI від 13.04.2012 р. // Офіційний вісник України. – 2012. – № 37. – Ст. 1370.
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення: кодекс від 07.12.1984 р. № 8073-X // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1984. – № 51. – Ст. 1122.
5. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17.03.2011 р. № 3166-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 38. – Ст. 385.
6. Про засади державної регіональної політики: Закон України від 05.02.2015 р. № 156-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 13. – Ст. 90.
7. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 р. № 580-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 40–41. – Ст. 379.
8. Про Службу безпеки України: закон від 25.03.1992 р. № 2229-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1992. – № 27. – Ст. 382.
9. Про Національну гвардію України: закон від 13.03.2014 р. № 876-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 17. – Ст. 594.

10. Про місцеві державні адміністрації: закон від 09.04.1999 №586-XIV // Відомості Верховної ради України. – 1999. – № 20. – Ст. 190.
11. Про вдосконалення координації діяльності правоохоронних органів по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю: указ від 12.02.2000 р. №229/2000 // Офіційний вісник України. – 2000. – № 7. – Ст. 267.
12. Про Державну фіскальну службу: постанова від 21.05.2014 р. № 236 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 55. – Ст. 1507.
13. Про утворення територіальних органів Національної поліції та ліквідацію територіальних органів Міністерства внутрішніх справ: постанова від 16.09.2015 р. №730 // Офіційний вісник України. – 2015. – № 76. – Ст. 2526.
14. Про затвердження Інструкції про взаємодію правоохоронних органів у сфері боротьби з організованою злочинністю: наказ від 10.06.2011 р. № 317/235 // Офіційний вісник України. – 2011. – № 53. – Ст. 2139.

УДК 342.9

СЕВОСТЬЯНОВА Н.І.

ПОНЯТТЯ І ЗНАЧЕННЯ ПРАВОВІДНОСИН У СФЕРІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ

У статті визначено поняття правовідносин у сфері соціального забезпечення публічної служби в Україні. З'ясовано значення таких правовідносин. Охарактеризовано його сутність.

Ключові слова: правовідносини, соціальне забезпечення, публічна служба, праця, держава.

В статье определено понятие правоотношений в сфере социального обеспечения публичной службы в Украине. Выяснено значение таких правоотношений. Охарактеризована его сущность.

Ключевые слова: правоотношения, социальное обеспечение, публичная служба, работа, государство.

In the article the concept of legal relations in the field of social security of public service in Ukraine is defined. The significance of such relationships is determined. Its essence is characterized.

Key words: legal relations, social security, public service, labor, state.

Вступ. Однією з функцій сучасної цивілізованої демократичної держави є створення необхідного правового поля з метою налагодження ефективної взаємодії та співробітництва між громадянами й державою. У суспільстві існує безліч різних відносин між громадянами, їх об'єднаннями, організаціями, державою тощо, зокрема йдеться про економічні, духовні, культурні, політичні, юридичні та інші зв'язки. У сфері соціального забезпечення публічної служби така співпраця полягає у забезпеченні реалізації прав та інтересів як публічних службовців, так і держави та в створенні фундаментальних основ для встановлення взаємної відповідальності цих суб'єктів.

Постановка завдання. Нині є безліч невирішених теоретичних і практичних питань у сфері соціального забезпечення публічної служби, які значною мірою впливають на ефективність інституту публічної служби загалом. Наявність таких проблем безпосередньо пов'язана з незначною розробленістю теорії правовідносин у сфері соціального забезпечення публічної служби в Україні.

© СЕВОСТЬЯНОВА Н.І. – кандидат юридичних наук, доцент, перший заступник міністра юстиції України (Міністерство юстиції України)